

La crida del bosc

Louise Greig

Il·lustracions de Júlia Moscardó

Traducció de Marta García

ÀLBUMS IL·LUSTRATS ▶ Els meus primers contes

Temes: amistat, animals, naturalesa / biodiversitat

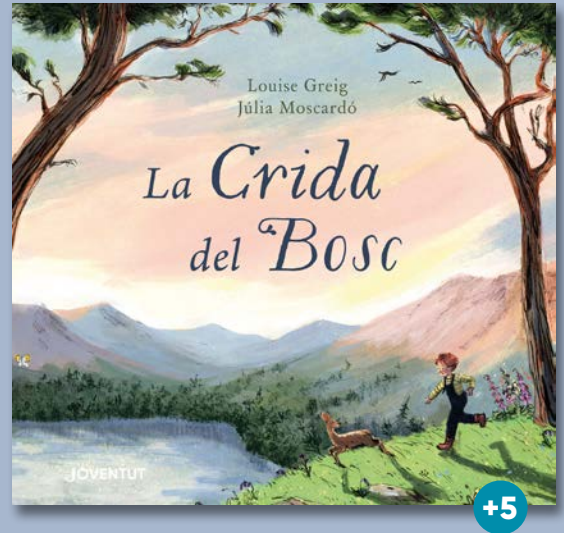
ISBN: 978-84-261-4939-8

1a edició, juny del 2025

Cartoné, 25x27 cm, 32 pàg.

Preu: 15,38 € / 16,00 € IVA inclòs

La llamada del bosque (CASTELLÀ) – ISBN: 978-84-261- 4938-1

Sinopsi

A les profundes Terres Altes escoceses, un nen troba una cérvola sola, espantada i afamada, i l'acull a casa seva... només fins que sigui forta. Junts passen un estiu inoblidable entre arbres i prades, però aviat la cérvola comença a saltar i córrer, i saben que és moment que marxi. Serà més fort el vincle que tenen que el seu comiat?

Sobre el llibre

Aquest emocionant i líric àlbum evoca uns paisatges i un vincle que commouran al lector. És una crida a l'amistat i a aprendre a deixar anar quan arriba el moment.

Louise Greg

Louise Greg és una reconeguda poeta i autora de llibres infantils, amb una veu única i molt lírica. La bonica i salvatge naturalesa dels paisatges escocesos, on viu, és una gran influència en la seva obra. A part de la literatura, ocupa el seu temps sent directora d'un refugi de gossos.

Júlia Moscardó

És una il·lustradora valenciana amb un màster d'il·lustració de llibres infantils de la Cambridge School of Art. Actualment viu a Nottingham, i *La crida del bosc* és el seu primer llibre il·lustrat.

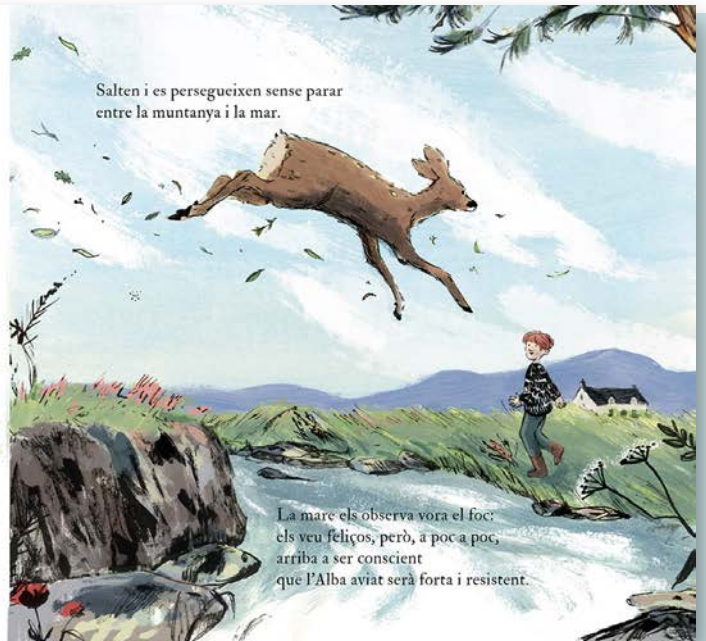
Enllaç d'interès:

➔ Web de la il·lustradora

El nen li ha fet un bressol.
L'Alba ara sent consol.
L'Alba dorm. S'aixeca.
I, amb potes fines com tiges de rosa,
torna a córrer i a ser impetuosa.

Salten i es persegueixen sense parar
entre la muntanya i la mar.

La mare els observa vora el foc:
els veu feliços, però, a poc a poc,
arriba a ser conscient
que l'Alba aviat serà forta i resistent.

Els dies són llargs. L'estiu ha arribat.
L'herba i les fulles de verd s'han pintat.
El pelatge de l'Alba, banyat pel sol, està radiant,
i els seus ulls foscos brillen com un diamant.

Sovint seuen sota l'arbre,
amb complicitat silenciosa,
mentre escolten el cant de l'Alba.
Una cérvola. Un nen.

Vol trobar l'Alba, cerca algun senyal,
però no n'hi ha cap al penyal.
Ensopega amb líquens i bruc blanc,
amb molsa i arrels d'arbres al barranc.
Al cap de poc, es perd.
—Socors! —cria, espantat.
Sent que la pluja l'ha atrapat.